

Jubilæumsfest i Moltkes Palæ

Julefrokosten for alle pensionister afholdes sædvanligvis i slutningen af november eller begyndelsen af december, men da Pensionistforeningen allerede i begyndelsen af det nye år, nemlig den 3. februar 2011, kan fejre 40-års jubilæum, valgte bestyrelsen at slå begge disse to begivenheder sammen og i stedet afholde et stort, festligt aftenarrangement.

I stedet for Kantinen på Domus Statoil, valgte foreningen Moltkes Palæ i det indre København på hjørnet af Bredgade og Dronningens Tværgade. Det er et stort, flot og nyistandsat palæ, som vil danne den perfekte ramme om julekomsammen og jubilæumsarrangementet. Her er et historisk tilbageblik på den imponerende bygning.

I slutningen af 1690'erne købte Ulrik Frederik Gyldenløve et hus, der lå på den pågældende grund, rev det ned og byggede det nuværende palæ med facade mod Bredgade og indkørsel og vognport fra Dronningens Tværgade. Bag bygningen lå en stor have, som gik helt op til Grundtvigskirken og bagud til St. Kongensgade.

Palæet stod færdigt i 1702 og blev i folkemunde kaldt for "Gyldenløves lille palæ". På det tidspunkt boede Ulrik Frederik Gyldenløve selv i Hamburg, hvor han døde nogle år senere. Palæet blev i stedet bolig for hans søn, grev Ferdinand

Danneskiold-Laurvigen. Efter sin første kones død giftede Ferdinand sig med grevinde Ulrikka Eleonore Reventlow. Hun var vant til større forhold, så palæet blev udvidet og moderniseret.

Ved grevens død i 1754 blev palæet overtaget af sønnen, F. L. Danneskiold-Laurvigen. Senere solgte enken palæet til broderen, Lensgreve Conrad Danneskiold-Laurvigen. I 1785 blev palæet og det samlede bygningsanlæg solgt til grosserer Frederic de Coninck og hans kompagnon etatsråd Niels Lunde Reirsen.

Palæet skiftede hænder flere gange de næste hundrede år, indtil det i 1852 blev købt af lensgreve Adam W. Moltke. Førstesalen indrettedes til Moltke-familiens store malerisamling. Den meget værdifulde malerisamling blev senere offentlig tilgængelig, og Moltkes galleri er det lokale, der i dag kendes som Den Gyldne Sal.

I 1930 blev Moltkes Palæ købt af Håndværkerforeningen, hvorefter der skete en omfattende om- og tilbygning således, at det kunne opfylde Håndværkerforeningens formål. Palæet kom bl.a. til at indeholde en stor festsal, som blev udformet i barokstil med svagt, hvælvet loft. Siden Håndværkerforeningen købte Moltkes Palæ har den gamle bygning været rammen om betydningsfulde møder og festlige begivenheder.

thor

Statoil Pensionistforening ØST

Bestyrelse:	Navn:	Adresse:	E-mail:	Telefon:
Formand:	John Rostholm	Fasanvang 5, 3450 Allerød	john@rostholm.dk	48 17 08 65
Næstform.:	Kjeld Thorsen	Tibberup Møllevej 11, 3060 Espergærde	kjeldthorsen@post.tele.dk	49 13 36 64
Sekretær:	Mikael Blak	Rosenhaven 504, 2980 Kokkedal	mikaelblak@mail.tele.dk	49 14 58 12
Kasserer:	Lars H. Jensen	Rungstedvej 22, 2970 Hørsholm	dlhl@post7.tele.dk	45 86 49 76
Bestyr.medl.:	Leif Mortensen	Nygårdsvej 55, 5 th., 2100 København Ø	leifwith@hotmail.com	21 96 09 17

www.seniornyt.com

SeniorNyt STATOIL

Statoil Pensionistforening ØST

Medlemsblad nr. 33 Nov. 2010

2-dagstur til Århus

Sejltur til Hven
Grøndlandskrydstogt
40-års jubilæumsfest
Arrangementer 2011

Kære medlemmer

Statoil A/S er nu opdelt i to selskaber

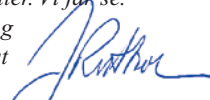
Statoil har besluttet at udskille sine detailhandelsaktiviteter i et selvstændigt selskab, der skal børsnoteres. I Danmark har det betydning, at Statoil A/S pr. 1. oktober 2010 er opdelt i to juridiske selskaber: Statoil Fuel & Retail samt Statoil Refining. Læs mere herom senere i bladet.

Og hvad betyder det så for os pensionister? Vores forenings tilhørsforhold bliver Statoil Fuel & Retail. Foreningen fortsætter som hidtil og håber at kunne få den sædvanlige årlige økonomiske støtte fra Pensionsfonden for Syge- og Ægtefælleunderstøttelse m.v. i Statoil A/S. Men Fonden skifter jo nok navn.

I forbindelse med opdelingen arbejder man i de to nye selskaber med oplæg om "personale foranstaltninger", som skal samle sociale, sportslige og kulturelle aktiviteter for medarbejderne. Det betyder formodentlig, at aktiviteterne organiseres på en anden måde end i dag og kun vil omfatte ansatte i selskabet. Om pensionister fortsat kan deltage i sportsaktiviteter og diverse arrangementer vil vise sig. Men det bliver nok uden økonomisk tilskud fra selskabet.

Pensionister, der er medlemmer af Kunstforeningen vil vide, at Kunstforeningen forventes nedlagt på en ekstraordinær generalforsamling i begyndelsen af november. Det er dog vores håb, at det fortsat vil være muligt for pensionister at deltage i de to populære arrangementer: Juletræsfest og Grønnegaards Teatret, hvis disse fortsætter. Vi får se.

Ja, nye tider – nye skikke. Men en ting er sikkert: Statoil Pensionistforening Øst fortsætter som hidtil.

John Rostholm

SeniorNyt

Medlemsblad for Statoil Pensionistforening ØST

Redaktion: Kjeld Thorsen Tlf. 49 13 36 64

Produktion: Dyrvig Design og Reklame Tlf. 70 26 36 10

Tryk: Statoil Kontorservice/Grafisk Tlf. 33 42 40 78

Oplag: 300 eksemplarer

Forsiden: Nogle af deltagerne i Den Gamle By.
Indsat: "Boy" på ARoS.

Så er det sagt

Den unge blondine ringede til sin læge og spurgte, om hun havde glemt sin bh hos ham.

- Nej, sagde lægen.
- Åh, så må jeg have glemt den hos tandlægen!

- Det er dog skrækeligt, som unge mennesker mangler pli nu til dags, erklærede en ældre herre i bussen.
- Hvad har De at beklage Dem over, spurgte en anden passager,
- De fik jo Deres siddeplads, fordi den unge mand rejste sig for Dem.
- Ja, men se nu bare på min kone. Hun må stadig stå op.

Halvvejs inde i gudstjenesten læner en ældre kvinde sig over til sin mand og siger:

- Jeg har lige slået en lydløs prut. Hvad skal jeg gøre?
- Du skal putte nye batterier i dit høreapparat, svarer manden.

Min kone foreslog forleden, at jeg skulle begynde at gamble lidt, sagde manden til sin ven.

- Fedt, mand, svarede venen. Det viser, at hun stoler på din dømmekraft. Hun foreslog måske ligefrem også et spil?

- Ja, det gjorde hun faktisk, men hvordan spiller man Russisk Roulette?

En mand ringer til sin læge for at aftale en tid.

- Hvad siger De til mandag om fjorten dage kl. 17, før har jeg ikke en ledig tid.

- Fjorten dage! Jeg er måske død til den tid.

- Jamen, så må De bede Deres kone ringe og melde afbud.

Brian: - Kvinder nu til dags vil ikke giftes.

Poul: - Hvorfra ved du så det?

Brian: - Fordi jeg har spurgt dem!

Sejltur til Hven

Vejrmeldingen for onsdag den 25. august gik i opfyldelse. Det blæste kraftigt hele dagen, men heldigvis var solen fremme det meste af tiden, og vi slap for regn. Der var mødt 70 veloplagte Statoil-seniorer frem i Havnegade.

Efter en vindomsust fremmøde-aftjækning på kajen gik vi om bord i det gode skib "Jeppe" og fandt vores pladser i skibets nedre salon. Her var der allerede dækket op til morgenkaffe med rundstykker og croissanter.

Hård sø på Øresund

Præcis kl. 9:15 blev landgangen trukket og "Jeppe" gled ud af Københavns havn med kurs mod Hven. Sejlladsen var ikke noget at snakke om. Nuvel, der var lidt skum på nogle af bølgerne, og nuvel, da kaptajnen lagde kursen om for at komme på tværs af sejlruterne oppe under Hven, kom der noget mere bevægelse i "Jeppe". Porcelænet på bordene skred, men på det tidspunkt var morgenkaffen overstået, og det meste af porcelænet blev behændigt reddet. Alle tog det med godt humør og ingen blev søsyge.

Morgenmad i salonen om bord på "Jeppe".

Vindomsust indtjekning af deltagerne.

Porcelænet røg på dorken, da styrmanden lagde kursen om oppe under Hven.

fortsætter 3

Svensktalende guider

På kajen i Bäckviken ventede to busser på os, og vi var fremme ved Tycho Brahe museet midt på øen efter en kort køretur på under to km. Øen er ikke stor! Vi mødte de tre bestilte guider, der gav os besked på at dele os op i tre grupper. Guiden på mit hold var en meget kompetent, ung mand.

Først blev vi guidet ind i den forhenværende kirke, Allhelgona Kyrka, nu indrettet som museum. Her var der plancher og kopier af Tycho Brahes måleinstrumenter. Derefter gik vi rundt om den store kampestenmur nord og øst for kirken med ophold undervejs, hvor guiden fortalte en masse og stillede spørgsmål, dels for at teste vores forhåndsviden, og dels for at følge op på, om vi havde forstået, hvad han fortalte os på sit skånske mål.

Inden for muren gemmer sig den rekonstruerede renæssancehave, hvor man med klippede buske har markeret beliggenheden af det nedrevne minislot, Uranienborg, som Tycho Brahe fik opført.

Herefter blev vi gelejdet over til observatoriet, som er delvis rekonstrueret. Det er nedgravet for at mindske jordrystelser, og der er kun plads til

Deltagerne samledes foran Allhelgona Kyrkan.

En af de unge og meget vidende guider beretter om Tycho Brahes fantastiske måleinstrumenter.

Det nedgravede observatorium på Uranienborg.

15 personer ad gangen til en seance, der kører indenfor i observatoriet i 11 minutter om Tychos astronomiske og videnskabelige bedrifter.

Tycho Brahe var ugift, men havde otte børn

Efter den interessante fortælling blev vi guidet gennem renæssancehaven og tilbage til museet i kirkebygningen, hvor vores meget vidende guide afsluttede sin interessante beretning om Tycho Brahe. Jeg bed mærke i, at Tycho udover at være en fremragende astronom, der forbedrede datidens målenøjagtighed med faktor 100, også grundlagde den videnskabelige metode, der gælder den dag i dag. Folk fra hele Europa valfartede den gang til øen for at tage ved lære. Tycho forblev ugift, men fik otte børn med den samme kvinde, der ikke var af adelig afstamning. Han flyttede til Prag, da Christian IV overtog tronen efter Frederik II. Christian firtal ville ikke sponsorere Tychos arbejde som Frederik total havde gjort det.

Lækker frokost på "Spirit of Hven"

Efter rundvisningen og en kort rundtur på egen hånd, blev vi på grund af den stærke blæst låst ud i mindre hold fra souvenirbutikken, der også

Den majestætiske statue af Tycho Brahe i renæssancehaven.

fungerer som ind- og udgang. Busserne ankom snart efter, og vi blev kørt den korte tur til et gæst-giveri i Backafallsbyn, "Spirit of Hven".

Frokosten ventede. Vi blev bænket, og der var vand i karaffer på bordene til fri afbenyttelse. En ung tjener trådte frem og fortalte på skånsksvensk, hvad der ville blive serveret. Vi havde forinden oplyst ham om, at drikkevarer var for egen regning. Og sådan blev det. De fleste af os bestilte øl eller vin og nogle et enkelt glas brændevin, og alt kom hurtigt på bordet. Herefter fulgte to frokostretter.

Der blev serveret en lækker lunch på gæstgiveriet "Spirit of Hven" i Backafallsbyen.

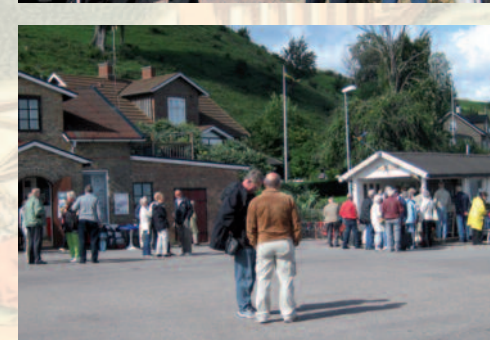
Første ret bestod af en sildesalat vedlagt et stykke ristet rugbrød. Fint, det var jo ingen sag at skubbe salaten ovenpå rugbrødet, og retten smagte udmærket. Anden ret bestod af andebryst i tomatsovs ledsaget af stegte kartofler med skræl og gemyse. Også en udmærket spise. Da måltidet var overstået, skulle der betales for drikkevarerne ved skranken. En lang kø blev dannet. Dansk mønt blev heldigt nok accepteret. Stort set ingen af os medbragte svensk mønt. Men den bilaterale kurs på stedet var 1 SEK = 1 Dkr. og de, der skulle have penge tilbage, måtte acceptere samme bilaterale kurs på tilbagebetalingen! Men fred være med det. Det var jo i småtingsafdelingen.

Gule udlejningscykler overalt

Klokken halv tre kom busserne tilbage for at køre os på rundtur på øen. Vi passerede herunder den lille idylliske havneby, Kyrkbackan, på østsiden af øen og fik et godt indtryk af det svagt kuperede landskab med spredte, velholdte huse og bøndergårde. Øen er stærkt præget af turismen, og der er overraskende mange gule udlejningscykler på øens cykelparkeringer.

Busserne gjorde holdt ved en gårdbutik, hvor man kunne købe gedeost. Jeg var nu mere interesseret i at se på den store bestand af geder på stedet. Og da alle ret hurtigt ikke syntes, at der var mere at interessere sig for, begyndte nogle at spadsere det sidste stykke vej ned til havnen, mens busserne kørte tilbage til havnen i Bäckviken med resten af os. Klokken var nu næsten halv fire om eftermiddagen og skibet skulle først afsejle kl. 16. Vi havde god tid til at købe glass (is) og spadsere på havnen, inden vi kunne komme om bord på "Jeppe" 10 minutter før afgang.

Besøg på gårdbutik, hvor man kunne købe gedeoste.

Ishuset på havnen i Bäckviken tiltrak mange af deltagerne.

Også vippetur på tilbagevejen

Vinden havde ikke lagt sig på hjemturen. Vi fik endnu en vippetur i søen oppe under Hven, men den var kortvarig, og vi kom velbeholdne til kaj ved Havnegade på det berammede tidspunkt kl. halv seks. Hermed sluttede dagens udflugt. En stor tak til alle deltagere, der uden undtagelse gav undertegnede en god oplevelse i kraft af jeres gode humør og positive tilkendegivelser.

Mikael Blak

Fotos: John Rostholm, Erik Juul m.fl.

Grønlandskrydstogt

Lise og Lars Jensen foretog i 2008 deres livs mest fantastiske rejse til Grønland. Her fortæller Lars om nogle af deres oplevelser.

Clipper Adventurer

En herlig juni morgen steg vi op i flyveren i lufthavnen i Kastrup med Kangerlussuaq (Søndre Strømfjord) som destination. Min kære hustru, Lise, havde i mange år haft en rejse til Grønland på sin ønskeseddel. Efter fem timers flyvning landede vi i 20 graders varme i Kangerlussuaq.

Vi fik en lille byrundtur på den gamle, amerikanske base og så bl.a. alle slædehundene, som i sommerperioden er i hundegård.

Slædehunde i sommervarmen.

Ikke nemt at komme om bord.

Krydstogtskibet "Clipper Adventurer"

Vi gik om bord på krydstogtskibet "Clipper Adventurer". Da der ikke er nogen havnekaj i Kangerlussuaq, blev vi sejlet ud i skibets Zodiac-gummibåde. Al bagagen var heldigvis i forvejen blevet sejlet derud. Hen under aften sejlede vi så ud ad den 170 km lange fjord.

Det var et fantastisk skib med plads til 170 passagerer og

70 besætningsmedlemmer. Fuldendt service med flot morgenbord, frokost og 3 retters menu hver aften. Et af aftenens menupunkter var altid friskfangnet fisk, som man provianterede undervejs i bygderne.

Krydstogtet gik op langs vestkysten, hvor vi sejlede om natten (det var lyst hele tiden).

Byerne, vi besøgte, var Sisimiut (Holsteinsborg), Qeqertarsuaq (Godhavn) på Diskøen og Umannaq, som ligger 590 km nord for polarcirklen. Fra Umannaq sejlede vi tilbage og ind til bræen Equip Sermia og videre til Ilulissat (Jakobshavn) med den fantastiske isfjord.

Hvaler til styrbord

Isfjorden var absolut turens store højdepunkt. Vi havde håbet at se nogle hvaler og sandelig, på vej tilbage til Søndre Strømfjord

meldte kaptajnen: "Hvaler til styrbord"! Tre flotte pukkelhvaler gav opvisning i synkronsvømning, men desværre var mit lille kamera uden en stor zoomlinse, så synet må I have for jeres indre øje.

Vi kom til Qeqertarsuaq (Godhavn) på Diskøen en søndag, og var så heldige at overvære en konfirmation, hvor konfirmanderne var iført de originale, nationale dragter. Så smukt, så smukt.

Konfirmation i Qeqertarsuaq (Godhavn).

Til kaffemik og sang hos politiet.

Vi var også til kaffemik. Manden var pensioneret politimand, og han og fru sang i et kor. De sang folkesange, og bagefter fik vi alle en svingom. Sikken oplevelse!

Vi gik en tur langs havet og skuede ud over de smukke

isbjerger. Der var kæmpe isstykker langs kysten og de smagte ganske udmærket.

Om bord tilbragte vi megen tid på dækket og kiggede hver dag mod en fantastisk horisont. Solen stod lavt, men den forsvandt ikke.

Isbræen Equip Sermia.

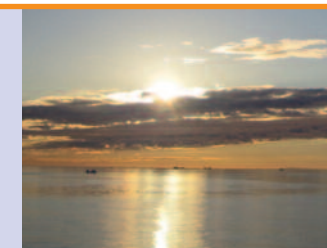

Kælvende gletsjere

Næste stop var Umannaq, som ligger i en af Grønlands smukkeste og mest solrige egne. Fjeldet, der knejser over byen, er hjerteformet, og byens navn er opkaldt efter fjeldet. Der var landgang i gummibåden og rundtur i byen. Bagefter var der samling i kirken til morgensang.

Om aftenen lettede vi anker, og næste stop var bræen Equip

Hvordan mon isen smager?

Solen var med os på hele turen.

For anker ved Umannaq.

Sermia. Vi sejlede så tæt på gletsjerkanten som muligt, men i behørig afstand fra nedstyrtende isblokke og de voldsomme bølger, som opstår ved kælvningen.

Næste dags morgen ankom vi til Ilulissat (Jakobshavn).

Ilulissat betyder "isfjælde", og det må siges at være det perfekte navn. Her er gigantiske isbjerge, som fødes 32 km inde i isfjorden. Isbræen kælver med 25 m i døgnet og producerer mere end 10 % af alle isbjerge i Grønland. Isfjorden er det mest fiskerige farvand på vestkysten af Grønland.

Vi skulle ud på fjorden med en turboat allerede kl. 06:50.

Fiskernes både bugnede af fisk hver dag, de kom ind.

Isfjorden i solskin.

kl. 12:15. En ny skuffelse, helikopterturen var aflyst, den skulle bruges til en redningsaktion på indlandsisen. Lykkeligvis meddelte kaptajnen, at der blev en ekstra tur med båden til dem, der havde været med på morgens tur. Så denne gang lykkedes det at se kæmpeisbjergene i det smukkeste solskin.

Fru Jensen på Isfjordstur i 5 grader.

Klar til tur på Indlandsisen.

Hjem til lille Danmark.

Desværre var disen så omfattende, at det var svært at se de kæmpemæssige isbjerge, men morgenstemningen var i sig selv usædvanlig smuk.

Efter tre timer vendte vi tilbage til vort skib noget skuffede, men glædede os over, at tågedisen var lettet, og at det var flot solskinsvejr. Vi skulle nemlig på helikoptertur henover isbræen

Alle pengene værd

Vi skulle tilbage til turens startpunkt Søndre Strømfjord. Herfra fik vi endnu en tur op til indlandsisen, og efter ni dage og syv nætter i dette smukke land langt mod nord, Grønland, gik turen hjemover.

Turen står som et af højdepunkterne i vores rejselystne pensionistliv, og den kan varmt anbefales, også selvom prisen løb op i omkring kr. 50.000.

Lars Jensen

2-dagstur til Århus

Et spændende rejseprogram mættet med aktiviteter fra morgen til aften gjorde turen til den jyske hovedstad til en mindeværdig oplevelse. Og så var det et fantastisk flot efterårsvejr på hele turen.

Ved 8-tiden om morgenen den 29. september 2010 stod 34 morgenduelige Statoil-pensionister og ventede på bussen fra Adrian. Det var køligt med enkelte skyer, men dagen tegnede fint, det havde formanden lovet at sørge for. Det første stop undervejs var i Karlslunde, hvor vi samlede familien Lycik op.

Formanden bød velkommen på 2-dagsturen til Århus og næstformanden, assisteret af to andre bestyrelsesmedlemmer, gik herefter stuegang og udsønkede morgenmedicinen, hvor sortimentet

34 deltagere på plads i bussen klar til afgang.

Kjeld går stuegang assisteret af Leif Mortensen og Sorte Mikael.

i dagens anledning var udvidet med En Enkelt. Anledningen var bestyrelsens bøvvl med næstformanden og hans mange afbud til bestyrelsesmøderne, fordi han absolut i tide og utide skal føje rundt på motorcykel. Som en symbolsk bod gav næstformanden derfor En Enkelt til bedste.

Den fantastiske Storebæltsbro

Efter godt en times kørsel havde chauffør Frank bragt os til betalingsstedet ved Storebæltsbroen. Kort efter befandt vi os i bus på vej mod Fyn midt på broen mellem de to kæmpestore pyloner på 254 meters højde, hvorfra der er 75 meter ned til vandoverfladen. Heroppe fra er der en utrolig smuk udsigt, og man kan følge skibsfarten både opad i Storebælt og nedad mod Langelandsbælt. Broen er 18 km lang og har været en fantastisk

Deltagerne lytter til guidens foredrag på plænen foran Nyborg Slot.

forbedring af trafikken mellem Øst- og Vestdanmark siden indvielsen i 1998.

Efter godt 1½ times kørsel ankom vi til Nyborg station, hvor vi samlede Herbert Vesti op. Herefter fortsatte vi til Nyborg Slot, som ligger midt i byen på et stort åbent anlæg med voldgrave omkring.

Her blev vi mødt af Tine, en ung guide, som samlede os foran slottet og fortalte om slottets historie. Senere gik vi indenfor og i den næste times tid blev vi vist rundt på de forskellige stokværk, mens Tine fortalte om slottets beboere.

Slottets historie knytter sig især til Kong Christian III og hans samtid. Danske konger og dronninger har holdt Danehof på Nyborg Slot i over 200 år.

Nyborg Slot

Nyborg Slot er en kongelig borg anlagt i slutningen af 100-tallet. Borgen udviklede sig i løbet af Middelalderen til et 4-længet borganlæg, men i dag er der kun vestfløjen tilbage samt resterne af det store tårn mod øst. I 1400-tallet under Margrethe I's regeringstid blev der tilføjet en ekstra etage til den romanske bygning samtidig med, at bygningen blev forlænget mod syd. Her blev den nye riddersal indrettet.

I 1523 blev Frederik I konge af Danmark, og han gjorde Nyborg til kongelig residensstad. Derfor kom der øget byggeaktiviteter til stedet og slottet blev moderni-

Æggekage m/flæsk ad libitum på Traktørstedet Carlslund i Fruens Bøge.

seret, og bl.a. blev vinduerne ombygget med store rundbuer, som det ses i bygningens sydende. Efter senmiddelalderens urolige år, der i 1534-36 kulminerede i Grevens Fejde, lod Christian III Nyborg Slot samt byens volde kraftigt forstærke. Ringmuren blev forstærket i den nordlige halvdel, der blev afsluttet med en vægtergang. Murene er på visse steder over 3 m tykke for at kunne modstå fjenders beskydning.

Under Svenskekrige i 1658 blev slottet meget ødelagt, og alt inventar forsvandt. Ved enevældens indførelse mistede Nyborg Slot sin betydning som kongeslot, og selvom slottet blev nødtørftigt sat i stand, begyndte det at forfalde. I 1720-erne blev hovedparten af nord- øst- og sydfløjen revet ned og brugt som forstærkning af bastionerne i Nyborgs fæstning. Først i slutningen af 1800-tallet begyndte den historiske interesse for Nyborg Slot at vågne, og i perioden 1914-25 blev slottet gennemgribende restaureret. Slottet ejes i dag af Slots- og Ejendomsstyrelsen, og den daglige drift varetages af Nyborg og Omegns Museer.

Æggekage med flæsk ad libitum

Efter rundvisningen på Nyborg Slot tog vi afsked med vores unge guide, Tine, og begav os i bussen på vej ad motorvejen til Odense. Ved 12:30-tiden drejede vi fra og kørte ad Dalumvej gennem Fruens Bøge til Traktørstedet Carlslund, hvor æggekage og flæsk ad libitum ventede. Det var med spænding, vi ventede på æggekagen, men først skulle der bestilles drikkevarer – øl og snaps – og det tog sin tid. Mens havde de travlt i køkkenet, for pludselig kom servitricerne ind med kæmpestore stegepander, der bugnede med ægge

Efter veloverstået æggekagespisning skal det gøre godt med en smøg.

kageog flæsk, og plantede dem på hvert af bordene. Nu kastede vi os over maden, for vi havde været tidligt oppe denne morgen, og sulten var ret frem-skreden blandt deltagerne. Serveringen levede til fulde op til begrebet ad libitum, for det bugnede med flæsk. Så snart den første pande var tom, kom der straks en ny på bordet. Vi spiste, så vores maver var ved at sprænges, og det smagte helt fantastisk. Og så var der desuden groft rugbrød til og hjemmerørt sennep. Dejligt at se, at en fynsk ret er slået så godt an overalt.

Bagefter fik vi en glat kop kaffe, men det var der flere af deltagerne, der ikke kunne nøjes med. Er man kommet i byen eller hvad, så de bestilte æblekage i høje dessertglas med flødeskum på toppen. Ved I i øvrigt, hvorfor det hedder flødeskum? Det er det pisket til. Ak, ak – de stakler, et øjeblik på tungen og resten af livet på hofterne.

Vi fik en kort ryge- og strække-ben-pause efter spisningen, inden bussen forlod Traktørstedet Carlslund i Fruens Bøge - eller som odenseanerne drilsk kalder det - "Damens Træer", og kørte mod Århus. Undervejs blev det quiztid, og alle blev tvangsindlagt til formandens dødsvære quizer. Der var som sædvanlig udsat to flasker god rødvin som præmie til det par, der fik flest rigtige. Men alle kender jo resultatet af konkurrencen på forhånd. Det er altid Lis og Hans Jørgen Hansen, der løber af med sejren skarpt forfulgt af enten Ellen og Bent Johannesen, Karen og Poul Luxhøj eller Inga og Jens Munk Andersen. Men sidstnævnte var ikke med denne gang.

Kort før vi ankom til Århus, fik vi præsenteret quizzens resultat, og formanden gennemgik de

rigtige besvarelser. Sorte Mikael, eller som vi kalder ham til daglig, Mikael Blak, var selvfølgelig ikke enig i et af svarene, og det skændtes formanden og han om længe efter. Deres referent er tilbøjelig til at give Sorte Mikael ret, for er der noget, den mand ved, udover alt hvad der har med tal at gøre, så er det politik. Men lad det nu ligge.

Vel ankommet til Århus fandt vores chauffør Frank meget hurtigt frem til vores hotel, CABINN på Kannikegade 14, Århus C. Formanden viste igen at have styr på tingene for et øjeblik efter at være sat af bussen, stod han i hotellets foyer og uddelte nøglekort til alle deltagerne. Vi havde derefter en times tid til at pakke ud og nettede os, for vi skulle være klar ved bussen fem minutter over fem.

Ankomsten til Århus, hvor vores hotel, Cabinn, lå lige midt i byen på torvet ved Domkirken.

Megaskulpturen "Boy" på fem meters højde beundres.

Med rundviseren på AroS er vi kommet til Dansk Guldalder billedkunst.

ARoS – Århus Kunstmuseum

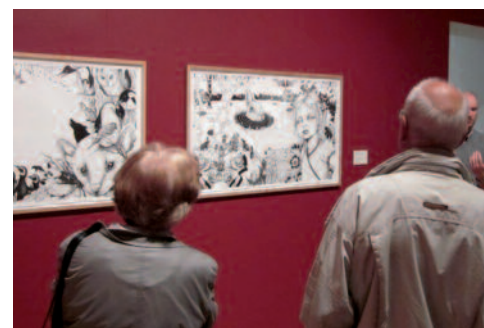
Vi skulle besøge Århus Kunstmuseum, og blev kørt dertil i bussen. Ved ankomsten blev vi delt i to hold, og herefter fulgte hvert hold en guide, som fortalte om Kunstmuseet AroS, som er det gamle navn for Århus. Vi blev først ført ned i kælderen, hvor vi skulle se den australske kunstner Ron Muecks kæmpeskulptur "Boy", som er et vartegn for AROs. Den fem meter høje dreng har sat sig på hug i al sin imponerende storhed i den nederste del af museets særudstillingsfoyer. Den siddende position er inspireret af de australske aboriginere, der vagtsomt skuer ud over sletten på jagt efter bytte.

"Boy" er på grund af sin størrelse og livagtighed et helt fantastisk syn, og han er blevet en rigtig kæledække for museets gæster – børn som voksne. "Boy"s krop er skabt i glasfiber, mens hans hår, øjenvipper og – bryn er lavet af fiskesnøre. Shortsene har Ron Muecks hustru syet af rigtigt buksestof, og stoffets rynker er så livagtige,

at man spekulerer på, om han fik bukserne på, før han satte sig på hug, eller efter. Den største overraskelse ud over størrelsen er hans ansigt. Fra siden ser han forskræmt og bange ud, men kigger man under hans arme, der skjuler en del af ansigtet, kan man se et polisk smil, som tyder på, at han alligevel mentalt er ovenpå. Ret så fascinerende en skulptur af den australske kunstner Ron Muecks.

Xenoglossy af Julie Nord

Efter "Boy" gik vi en etage op og så Julie Nords udstilling Xenoglossy. Udstillingen bestod af tre separate rum med hver deres kontraster. Det første rum bestod af Julie Nords sort-hvide tegninger

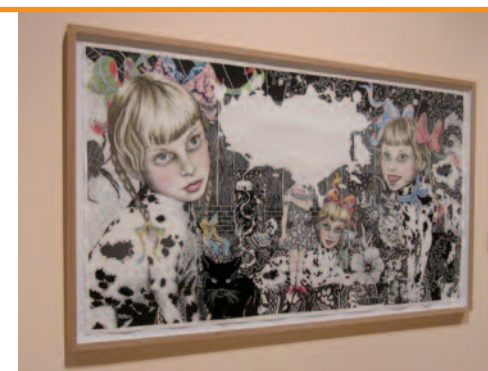
Julie Nords billeder i serien "Xenoglossy".

Julie Nords billeder med groteske figurer.

med yndige prinsessepiger og sommerfugle som transformeres til groteske figurer og flagermus.

I det næste rum omslutes vi af kulsorte vægge, som symboliserer nattens mulm og mørke. Her hænger tre af Julie Nords nyeste værker bl.a. Ghost fra 2010. I de øvrige billeder gemmer der sig underlige dyr, dødningshoveder og andre bizarre skabninger. Det hele minder om horror-tegneseriebilleder.

Julie Nords billede på pudderfarvede vægge.

I det tredje rum møder vi Julie Nords farvede akvareller i et rum med pudderfarvet væg, gulvtæpper og sofaer. Den hjemlige atmosfære forsvinder dog øjeblikkelig, da vi går tæt på værkerne. Hvor de tidligere værker var udpræget eventyragtige med et uhyggeligt indhold, bærer disse værker præg af en slags magisk socialrealisme og psykedelisk outsiderkunst. Her er hybrider mellem mennesker og dyr, edderkopper, zebraer og dæmoner. Og de allestedsnærværende helikoptere. Ordet xenoglossy betegner et okkult sprogfenomen, hvor personer i en trancelignende tilstand pludselig taler et sprog, de ellers ikke har kendskab til. Julie Nord er født i 1970.

Åboulevarden – det nye In-sted i Århus

Efter en dejlig lang spadseretur langs åen ad Åboulevarden fandt vi hen til Restaurant Italia, hvor vi skulle spise en 3-retter middag bestående af en forret med italienske specialiteter - og dem var der mange af, skal jeg hilse og sige - Tournedos af oksemørbrad og til sidst Tiramisu som dessert. Efter dagens frokost på Fyn var det

Formanden på vej fra Ta-selv-Buffer'en.

Sv. Arne Vallentin sammen med hardcore-gruppen på fortovscafé.

utroligt, at deltagerne var i stand til at spise sig gennem en 3-retters menu på dette tidspunkt. Middagen sluttede med en kop kaffe, hvorefter vi forlod Restaurant Italia omkring 23-tiden.

Nogle gik direkte hjem på hotellet, men andre lige skulle nyde en godnatøl og en cigaret inden sengetid. Og langs åen var der rige muligheder. Århus' lokale bykonge – bedre kendt som Statoils tidl. regionschef, Sv. Arne Vallentin, var indbudt som gæst til at deltage i middagen. Sven Arne havde glædet sig til at møde mange af deltagerne, som han kendte fra et langt liv i selskabets tjeneste. Han sluttede aftenen af sammen med en lille gruppe hardcore deltagere på en fortovscafé nede langs åen, hvor man hyggede sig med masser af løgnehistorier fra de ”Go’e gamle dage”. Ingen nævnt, ingen glemt.

Morgenmad med udsigt over Århus

Værelserne på Hotel Cabinn var meget minimalistisk udstyret, men okay prisen taget i betragtning. Dem, der havde værelse i stueetagen ud mod Åboulevarden, vågnede flere gange i nattens løb Morgenmadsrummet på 4. sal på Hotel Cabinn.

Udsigten fra morgenmadsrummets udendørs balkon var imponerende.

ved at kåde ungersvende og piger fulgte en brandert hjem langs åen, eller taxaer der skulle til og fra caféerne, og endelig ud på morgenen ankom skraldebilen for at hente containerne. Men hvad gør det, man kan jo sove, når man bliver gammel.

Hotel Cabinn's morgenbuffet var helt i top. Vi spiste i Morgenrummet på 4. etage med en fin udsigt over byens tage. Der var en lang balkon, som gav mulighed for at få en fornemmelse af, hvordan vejret ville blive på 2. dagen. Det skulle vise sig at blive lige så fint, som dagen før. Morgenmaden bestod af dejlige friske, lune rundstykker, flere slags groft, nybagt brød, masser af pålæg – meget fint alt sammen. Dertil kaffe, the og to forskellige slags juice.

Vi mødtes ved bussen ved 9-tiden, hvor vores århusianske guide, Elisabeth Fog, ventede på os. Vi skulle på en busrundtur i Århus og høre en hel masse om byen og dens historie. Vi kørte rundt en times tid og kom til sidst ud i nogle smukke kvar-

Spændende og interessant bustur rundt i Århus med en munter Elisabeth Fog som guide.

terer i udkanten af byen. Vi var bl.a. en tur rundt i Marselis Parken og fik set Marselisborg Slot, hvor dronningen fejrer jul og påske hvert år. ”Vort jyske kolonihavehus”, som Vor Frue plejer at kalde det.

Rundturen med bussen sluttede ved indgangen til Den Gamle By. Vi var helt kede af at skulle sige farvel til vores guide, Elisabeth Fog, for det havde været både muntert, underholdende og oplysende.

Den Gamle By

Vi var ikke mange skridt inde i Den Gamle By, førend et vittigt hoved straks omdøbte stedet til De Gamles By, nu da bussens selskab fyldte gaderne på vej mod det første sted, vi skulle

Vores guide, Anne Marie, fortæller og viser rundt i gobelinsalen i Møntmestergården.

Det ene af holdene med guiden Anne Marie foran Møntmestergården.

besøge, nemlig Møntmestergården. Igen blev vi delt op i to grupper, og den guide vi fik, hed Anne Marie. Han foreslog, at vi straks gik på tørloftet og begyndte rundvisningen der. Heroppe stod der bl.a. fem forskellige miniaturer af Møntmestergården, sådan som den skiftevis har set ud gennem de sidste 350 år.

Møntmestergården, der i dag knejser på Torvet i Den Gamle By, er den eneste tilbageværende store bygning fra Borgergade-Adelgade kvarteret, som opstod i København i sidste del af 1600-årene. Bygningen er opført i 1683 i København og genopført i Den Gamle By som det hidtil største byggeprojekt i museets historie.

I forbindelse med genopførelsen og dekore-

ringen har museets fagfolk arbejdet med materialer og teknikker, der har været glemt i århundreder. Bygningen er åbnet i forbindelse med Den Gamle Bys 100 års jubilæum i 2009 og viser højborgerlige interiører fra ca. 1690 til sidste del af 1770'erne.

Møntmestergården

Frem til 1752 boede møntmestre og deres familier i Møntmestergården. Efter tidens standard var Møntmestergården en stor og præsentabel bygning, men den kom i løbet af få årtier til at virke gammeldags. Derfor moderniserede møntmesterfamilien Wineke deres hjem. De fik blandt andet malet huset, så det lignede et stenhus - i bedste barokstil.

I 1720 afløste en indvendig baroktrappe de håbløst umoderne udvendige trapper og

Skulptur a la nedløbsrør på Møntmestergården.

svalegang. Baroktrappen er den dag i dag en af bygningens fineste elementer.

I første del af 1700-årene blev gården indrettet med en lejlighed på hver etage. Udsmykningen af rummene nåede et højdepunkt ved en modernisering i 1760'erne. I denne periode stod gården i sin største pragt, og det er den udgave, der er genopført i Den Gamle By.

Fra barok til rokoko

Murermester Brandemann ejede Møntmestergården i næsten 40 år (1767 - 1803), og han opgraderede udsmykningen og indretningen til tidens moderne rokoko. Folketællingen i 1787 oplyser, at der boede tre husstande i Møntmestergården, i alt 21 personer. Fra 1700-årene til midten af 1800-tallet fik København mange flere indbyggere, uden at byens areal voksede. Byen holdt sig inden for voldene, og derfor byggede man så tæt på grundene som overhovedet muligt. Lejlighederne blev stadig mindre.

Hårdhændet ombygning

I begyndelsen af 1800-årene ombyggede man Møntmestergården med hård hånd. Man overpudsede bindingsværket, fjernede karnappen og frontkvistene, huggede de udskårne bjælkeender af, og tilføjede et bredt fabriksvindue på tagetagen. I Møntmestergården delte man de store lejligheder op i flere mindre lejligheder, og indrettede butikker i stueetagen. Møntmestergården blev en ordinær udlejningsejendom i et kvarter, der efterhånden var Københavns ældste, fordi den øvrige del af byen var brændt i flere omgange.

Skuespillerinden Julie Sødring beskrev kvarteret omkring 1850: "Snavset og stanken i gaden var ulidelig. Rendestene dannede snart stillestående sumpe, snart - når brændevinsmanden var på spil - rivende strømme af varmt vand, der indhyllede gaden i dampe, men de var yndlingsopholdsstedet for samtlige kvartets unger. Legen afbrødes kun, når en fuld mand - eller - hvad lige så ofte kunne hænde - en

Rød høj hat skilt et sted i Den Gamle By.

fuld kælling viste sig i gaden. Så blev der jubel, piben og sammenstimlen, indtil vægteren kom, uden videre tog delinkventen på stigen og slæbte af med ham eller hende, efterfulgt af de skrigende børn."

Sundhedsfarligt slumkvarter

I sidste del af 1800-årene forslummede Borgergade, hvor Møntmestergården lå. I 1938 vurderede Indenrigsministeriets saneringsudvalg, at kvarteret var sundhedsfarligt for mennesker at bo i. "Slumkvartererne afgiver utvivlsomt boliger ikke alene for samfundets allerfattigste medlemmer, men tillige for samfundets udskud. Det er dette udskud, samfundets moralsk angrebne mennesker, der ved deres udfordrende levevis sætter præg på slumkvartererne og derved forpæster forholdene til

Illusionen blev fuldendt med passage af en hestetrukket karet.

Nogle af deltagerne på gåtur i Den Gamle By.

skade for ordentlige og hæderlige mennesker. Det er således karakteristisk for Adelgade-Borgergade kvarteret, at der i 1936 konstateredes tilstedeværelsen af 50 smugkroer." I 1940'erne og 50'erne blev kvarteret totalsaneret, og alt blev revet ned.

Møntmestergården reddet

Leder af Københavns Bymuseum, Christian Axel Jensen, tog initiativ til at redde Møntmestergården. Den blev kaldt "den eneste endnu bevarede gode repræsentant for den borgerlige bindingsværksarkitektur med etagefremspring, der er karakteristisk for tiden 1650-1700", og det blev påpeget, at med denne bygning "vil det sidste minde om en betydningsfuld byggeperiode i Københavns historie forsvinde". Del for del skilte håndværkerne, museumsfolk og arkitekter Møntmestergården ad i 1944. De registrerede og dokumenterede den og opmagasinerede det hele i et skur på Vestre Kirkegård i København. Det var meningen at bygningen kunne genopføres

Århus Domkirke, hvor Deres referat mediterede, da John Cleese kom forbi.

som den centrale bygning i en planlagt københavnsk parallel til Den Gamle By i Århus. Planerne blev aldrig realiseret, og i mange år lå Møntmestergården gemt og glemt.

Men i 1995 overtog Den Gamle By materialerne. Gen-opførelsen af Møntmestergården blev det hidtil største bygge- og restaureringsprojekt i museets historie. Møntmestergården åbnede for publikum i 2009.

Købmandsgårde, butikker og værksteder

Efter en fantastisk gennemgang af det smukke restaurerede og genopførte hus, Møntmestergården, tog vi afsked med vores guide, Anne Marie, og brugte næste en

times tid på at gå rundt for os selv og kigge på gamle købmandsbutikker, boghandel, værksteder og meget andet, inden vi skulle mødes ved bussen for at blive kørt ind til Århus, hvor vi igen på egen hånd kunne gå rundt i den indre by, besøge stormagasiner, Århus Domkirke eller finde et lille listigt sted, hvor man kunne spise frokost.

Deres referent var endnu ikke kommet sig over gårsdagens spiseorgie, så en ”død indianer i kano med tørrede blade og gult og rødt slam” måtte udgøre dagens frokost. Andre var mere ekstravagante, fik jeg siden at høre. De var gået på for-tovscafé. Den sidste halve time tilbragte jeg i domkirken, som er en betagende bygning. Mens jeg sad og mediterede på en stol bag en af søjlerne neden for koret, gik en herre forbi. Jeg kiggede op og så John Cleese – ham med de gaggede gangarter. Jeg blinkede engang, men det var skam rigtigt nok, det var ham.

Da jeg kort tid efter gik ud af kirken og mødte andre af deltagerne, kunne jeg ikke lade være med at fortælle, at jeg inde i kirken havde mødt John Cleese. Jeg kunne godt se på deres øjne, at de tænkte: Så, nu rabler det for næstformanden. Men gudskelov kom formanden ud fra domkirken et øjeblik efter og fortalte om den samme oplevelse. Han havde nemlig også mødt John Cleese inde i domkirken. Pyh ha – det var tæt på!

Eftermiddagskaffe på fynsk kro

Vi forlod Århus ved 14-tiden og kørte ad motorvejen ned gennem Jylland og lige efter Lillebæltsbroen drejede vi fra og kørte ind på den gamle landevej mod Odense. Vi skulle drikke eftermiddagskaffe på Fjeldsted Skov Kro. Her fik vi kaffe og frisksmurte boller og en dejlig lagkage. Det var et nydeligt sted, og det var tydeligt, at de var vant til at betjene større selskaber. Stedet var beregnet på både hotel, konferencer samt indrettet med festlokaler på op til 4-500 gæster.

Efter kaffen og en kort rygepause fortsatte bus-sen på vej mod Hovedbanegården i København. Endnu engang passerede vi over Storebæltsbroen, men mange af deltagerne tog sig en Morfar på vejen, så udsigten måtte passe sig selv. Efter et par timers kørsel ankom vi til Ingerslevsgade lige tidsnok til at nå Kystbanetoget ved 19-tiden.

Det havde været to dejlige dage indenlands med et stort, varieret og meget spændende program, som arrangøren skal have al mulig ros for. Og arrangøren var såmænd formanden i egen høje person. Godt gået, John!

thor

Kjelds øjne faldt ud af hovedet ved synet af lagkagen.

Deltagerne mæskede sig i lagkage på Fjeldsted Skov Kro.

Velkommen

til nye medlemmer i
Statoil Pensionistforening ØST:

Preben Mühring, Bestyrer, Sdr. Strømfjord
Nyborg

Kai Nielsen, Informationschef, London
Karlslunde

John Jensen, Overforvalter, Aalborg
Bogø

Epokegørende ændring af Statoil i Danmark

Den 1. oktober 2010 blev Energi & Retail (E&R) skilt ud fra Statoil koncernen i et selvstændigt aktieselskab. Det nye selskab hedder Statoil Fuel & Retail.

I marts i år godkendte bestyrelsen i Statoil ASA i Norge et forslag om at udskille Energi & Retail fra koncernen og omdanne forretningen til et selvstændigt selskab. Navnet på det nye moderselskab for energi- og detailhandels-netværk er Statoil Fuel & Retail. Udadtil fortsætter det nye selskab med at markedsføre sig under Statoil-navnet og dråbe-logoet.

I dag er adskillelsen en realitet, og Statoil Fuel & Retail består af omkring 2.300 servicestationer, 400 tankbiler og 60 depoter i otte nordeuropæiske lande. Statoil ASA i Norge ejer stadig det nye selskab 100 %, men man planlægger at lade Statoil Fuel & Retail notere på Børsen i Oslo. Det vil åbne for yderligere ejere, selv om Statoil ASA fortsat vil være hovedaktionær ved børsintroduktionen. Børsnoteringen planlægges gennemført i indeværende kvartal, hvis markedsbetingelserne er til stede. Udover servicestationsforretningen omfatter selskabets aktiviteter salg af stationær energi, marinediesel, flybrændstof, smøremidler og kemikalier.

Samtidig med etableringen af det nye moderselskab overgår Statoil Raffinaderiet i Kalundborg, der hidtil har været en del af Statoil A/S i Danmark, til et nyt aktieselskab – Statoil Refining Denmark A/S, men ejes fortsat 100 % af norske Statoil ASA.

JR/KjT

Ekstraordinær generalforsamling

Statoils Kunst- & Kulturforening nedlægges i dets nuværende regi, og foreningen afholder derfor en ekstraordinær generalforsamling:

Torsdag den 4. november.

Årsagen er, at Statoil A/S pr. 1. oktober 2010 er opdelt i to selskaber, Statoil Fuel & Retail og Statoil Refining. Foreningens virke videreføres med nye tiltag i de respektive selskaber. Generalforsamlingen finder sted i Domus Statoils Kantine kl. 17. Bagefter er der spisning, og derefter finder den sidste, store kunstlodtrækning sted.

Juletræ 2010

Årets juletræsarrangement afholdes

Søndag den 5. december.

Statoils Kunst- & Kulturforening er ligesom tidligere år arrangør.

Det kommer til at foregå som et formiddagsarrangement og et eftermiddagsarrangement. Sidste frist for tilmelding er den 8. november.

Eventuelle spørgsmål kan rettes til Hanne Henriksen på tlf. 33 42 42 71.

Tillykke

Henning Hansen
75 år den 3. november

Per Brinck-Lund
70 år den 16. november

Erik Juul
75 år den 21. november

John Petersen
70 år den 12. januar

Hans Jørgen Hansen
80 år den 25. januar

Svend West Hansen
60 år den 9. februar

Hanne Brandt Benlemlih
65 år den 26. februar

Finn Søndergaard
65 år den 27. februar

Mogens Hansen
70 år den 28. februar

Carl Ingemann Pedersen
80 år den 15. marts

Steen Johannisson
70 år den 18. marts

Wivi Rugtved
65 år den 6. april

Pensionistforeningens 40-års jubilæumsfest

Starten på Pensionistforeningen skete den 3. februar 1971, hvor blev der holdt stiftende generalforsamling i Store Mødesal på Sankt Annæ Plads. Der mødte 50 pensionister op.

Initiativtageren til mødet var Vagn Prytz, der havde været chef for Aviation afdelingen. Han blev valgt som foreningens første formand. Foreningen blev dengang omtalt som "Esso Veteranerne", men stiftelsesdokumentet viser dog, at foreningen kom til at hedde Esso Pensionist Foreningen, og det hed den derefter i mange år.

Foreningens formål var dengang, ligesom nu, at samle foreningens medlemmer til sammenkomster og udflugter - kort sagt, det var en selskabelig forening. Og det er det stadig.

I forbindelse med Statoils køb af Dansk Esso A/S i 1986 skiftede

foreningen året efter navn til Statoil Pensionistforening, og nogle år efter blev der tilføjet et ØST til foreningens navn. Årsagen var at undgå en samømenblanding med den nystartede pensionistforening i VEST.

40-årig dynamisk forening

Ser man på foreningens udvikling igennem 40 år, er der i de sidste 10-15 år sket en kolossal ændring af foreningens aktiviteter. Fra at være en forening med få udflugter, bankospil og foredragsaftener i kælderen under Sankt Annæ Plads 13 er det i dag en hyperaktiv, moderne kulturaktivitets-orienteret forening, som i de seneste par år har føjet endnu en populær aktivitet til de i forvejen særdeles velbesøgte arrangementer, nemlig udenlandsrejserne.

I 2000 fik vi vores medlemsblad SeniorNyt. Det skulle siden vise sig - foruden udflugterne og rejserne - at blive uundværlig for foreningens medlemmer. Heri kan man læse om nyheder i selskabet og om kommende arrangementer, men den største opmærksomhed får referaterne af de afholdte arrangementer og rejser. I øvrigt er det utroligt at opleve den store tilslutning til foreningens aktiviteter fra

medlemmernes side. Hvem har før hørt om en forening, hvor der møder næsten 80 medlemmer op på en generalforsamling. Det er bestyrelsen naturligvis meget begejstret for, men det forpligter også, så derfor gøres der et stort og seriøst stykke arbejde i bestyrelsen for at leve op til medlemmernes forventninger. Indtil nu er det såmænd gået ganske pænt.

40-års jubilæumsfest på Moltkes Palæ

Der er lagt op til en storstilet jubilæumsfest torsdag den 2. december 2010 på Moltkes Palæ i Dr. Tværgade 2, København. Dørene til palæet åbnes kl. 16:30 og arrangementet begynder kl. 17. Det forventes, at der kommer omkring 200 gæster til festen, og da det er både er en julekomsammen og en jubilæumsfest er der lagt op til pænere påklædning.

Vi skal nyde en 3-retters menu med vine ad libitum, og festmiddagen afsluttes med kaffe, småkager og cognac/likør. Bagefter er der dans til Finney's Jazzmen, som underholder med munter jazzmusik, der er til at danse til. Samtidig åbnes en bar, hvor man for egen regning kan købe drikkevarer. Festen slutter kl. 23.

thor

Kommende arrangementer

Januar

Generalforsamling med buffet.

Der afholdes generalforsamling på Domus Statoil onsdag den 16. februar. Efter generalforsamlingen har vi inviteret en fra Statoils ledelse til at give os en status over Statoils nuværende situation efter opsplitningen. Derefter er foreningen vært ved Kantine's lækre buffet. Under kaffen præsenterer vi årets udlandsrejse, og Jørgen Bresson viser et musik- og billedshow med scener fra turen til Toscana i sommeren 2010.

Marts

Besøg på Nationalmuseet.

Vi skal besøge Nationalmuseet i København onsdag den 16. marts. Vi får en guidet rundvisning i en af samlingerne, fx Danmarks Middelalder og Renæssance eller Danmarkshistorien fra 1660-2000. Der bliver lejlighed til at gå på opdagelse på museet på egen hånd, inden vi skal spise frokost på en nærliggende restaurant i gå-afstand fra museet.

Maj

Forårstur til Sverige.

Vi mødes på Helsingør station onsdag den 11. maj, hvorefter vi sejler over til Helsingborg med Sundbusserne. Herefter besøger

vi Dunkers Kulturhus, der ligger på Kajpromenaden ca. 200 m fra Sundbussernes terminal i Helsingborg. Dunkers Kulturhus er Helsingborgs kulturelle center og rummer en kulturhal med skiftende udstillinger, et meget flot bymuseum, en teaterscene og en koncertsal med 360 pladser.

Derudover er der en café og en stor, smuk restaurant lige ud til havnefronten, hvor vi skal spise frokost. Om eftermiddagen besøger vi Fredriksdal med park og haveanlæg, hvor der findes arbejdende, historiske værksteder, butikker mv.

Juni

8 dage til Andalusien i Spanien i begyndelsen af juni

Næste års udlandsrejse bliver en fly- og busrejse med Riis-Rejser. Vi skal bo med halvpension på et 3-stjernet hotel, Helios i Almuncar. Herfra er der udflugter til bl.a. Granada, Malaga og Sierra Nevada. Vi får lejlighed til at se det berømte palads, Alhambra, bygget af maurerne for 700 år siden samt den berømte renaissance domkirke, Capilla Real. Vi kommer gennem flotte bjergområder, skal se drypstenshuler, besøge silkemarked, olivenmølle, skinketørreri og meget mere. Og så skal vi selvfølgelig smage på de lokale retter og vine. Der er dansk rejseleder på

turen, og vi bliver præsenteret for hele rejsen på generalforsamlingen den 16. februar 2011. Der er plads til 50 deltagere.

August

Skovtur.

Vi har arrangeret en skovtur, der går til Sorø Sø torsdag den 25. august. Vi skal ud på en sejltur på søen med madkurv, vin, øl og snaps. Efter sejlturen er der besøg og rundvisning i Sorø Slotskirke. Vi tager toget til Sorø, men man kan også køre selv, så mødes vi bare på stationen i Sorø.

September

Bustur til Sydfyn.

Vi har arrangeret en spændende tur til Valdemar Slot på Tåsinge onsdag den 28. september. Der bliver en guidet rundvisning på slottet og i Trofæmuseet. Bagefter er der mulighed for at gå rundt på egen hånd, inden vi skal spise frokost i Slotskælderen. Derefter kører vi til Refsvindinge Bryggeri, hvor der er foredrag og ølsmagning.

December

Julefrokost i Domus Statoil.

Pensionistforeningen arrangerer igen julefrokost for alle pensionister i Øst. Tidspunktet fastlægges senere.

For alle arrangementer gælder det, at der udsendes invitation i god tid med dato for tilmelding, priser og andre relevante informationer.